

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi M. Spółki z o.o. w T.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.
I S 20/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 3 lipca 2024 r.,

- 1. odrzuca wniosek M. Spółka z o.o. w T. o wyłączenie sędziów
Sądu Najwyższego;**
- 2. odrzuca skargę;**
- 3. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie
od kosztów sądowych.**

[PG]

UZASADNIENIE

Pismem z 5 czerwca 2024 r. (data prezentaty Sądu Apelacyjnego w Katowicach) M. Spółka z o.o. w T. (dalej: „skarżąca”), reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, złożyła skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn. akt „I S 20/23 - w zakresie nie przekazania do rozpoznania sądowi ustanowionemu ustawą zażalenia na postanowienie z 28 lutego 2024 r. oraz 1 kwietnia 2024 r.” (k. 3). Skarżąca wniosła o stwierdzenie przewlekłości postępowania i o zasądzenie od organu na rzecz strony kwoty jaką Sąd procedujący uzna za uzasadnioną w celach prewencyjnych,

lecz nie mniej niż 6000 zł, tytułem przewlekłości postępowania, a także kosztów zastępstwa prawnego oraz wniosła o zwolnienie od kosztów sądowych. Jednocześnie skarżąca złożyła wniosek w trybie art. 42 k.p.k. o wyłączenie imiennie wskazanych sędziów Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie sędziów oparty został o nieznajdujące zastosowania w sprawie przepisy Kodeksu postępowania karnego i jako taki podlega odrzuceniu.

Niezależnie od tego zauważyć należy, że rzeczony wniosek złożony został w treści skargi, a zatem jeszcze przed wyznaczeniem składu orzekającego w niniejszym postępowaniu. W związku z powyższym wskazać należy, że zgodnie z uchwałą składu siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r. wydaną w sprawie o sygn. akt I NOZP 1/19, wniosek o wyłączenie sędziego niewyznaczonego do rozpoznania sprawy jest niedopuszczalny, przy czym sędzia objęty takim wnioskiem może zasiadać w składzie sądu rozpoznającego wniosek. Zważyć również należy, że zgodnie z art. 53¹ § 1 pkt 3 k.p.c. niedopuszczalny jest wniosek o wyłączenie sędziego niebędącego członkiem składu orzekającego. W konsekwencji wniosek taki podlega odrzuceniu jako niedopuszczalny.

Stosownie do art. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) zawiera zamknięty katalog postępowań, w których określonym podmiotom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 29 października 2009 r., KSP 18/09).

Powyższe nakazuje przyjąć, że w postępowaniach innych niż wymienione w katalogu określonym w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość skarga nie przysługuje. Nie ulega przy tym wątpliwości, że w katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie wywołane nie tylko skargą na naruszenie prawa strony

do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, ale i postępowanie zażaleniowe na orzeczenie zapadłe w wyniku rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania.

Przedmiotowa skarga dotyczy postępowania wywołanego skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach pod sygn. akt I S 20/23, w której postanowieniem z 28 lutego 2024 r. odrzucono skargę. Dnia 12 marca 2024 r. skarżąca wniosła zażalenie na postanowienia z 28 lutego 2024 r. Postanowieniem z 11 kwietnia 2024 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach odrzucił zażalenie jako niedopuszczalne. Jak wskazano powyżej, w postępowaniach tego rodzaju ustawodawca nie przewidział możliwości wniesienia skargi na przewlekłość, a zatem skarga ta jest niedopuszczalna i jako taka podlegała odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji.

Konsekwencją odrzucenia skargi na przewlekłość postępowania, wobec jej niedopuszczalności, jest zbędność orzekania w przedmiocie wniosku skarżącego o zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie opłaty od skargi. Postępowanie w tym zakresie należało więc umorzyć na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość w zw. z art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 i w zw. z art. 355 k.p.c.

[SOP]

(r.g.)